

som den ærede Ordfører antog, kun at forstaa som en Redaktionsændring, ikke paa nogen som helst Maade som en Skærpelse.

Det af Udvalget stillede Ændringsforslag under Nr. 6 vil jeg kunne tiltræde. Jeg er ikke glad ved, at man nedsætter Grænsen fra 15 Aar til 10 Aar; det betyder jo nogen Svækkelse af Statskassens Stilling her, men jeg skal finde mig i, at denne Ændring indsættes.

Ændringsforslaget under Nr. 2 maa jeg derimod fraraade. Ganske vist har det ærede Medlem Ret i, at det, han vil genindsætte, er det bestaaende, men det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at Udtrykket Øvrighedsperson er sat ud allerede ved Kommissionens Forslag, og det er sket med velberaad Hu og efter indgaaende Forhandling i Kommissionen. Det er jo ganske særlig Amtmændene, det her drejer sig om, men det kan ogsaa omfatte andre, og der er to Hovedgrunde, hvorfor man har sat dette Udtryk ud. Den ene Grund er den, at man fandt, at Udtrykket „Øvrighedsperson“ var for vagt og ubestemt. Man har ikke i vor Lovgivning nogen fuldstændig bindende Definition af dette Udtryk, og det vil ikke altid være let at bestemme, hvad man skal forstaa ved Øvrighedsperson. Det, man nærmest tænker paa, er naturligvis Amtmændene, men der er ogsaa andre, der kan være Tale om at bringe ind under dette Begreb, og det kan altsaa medføre forskellige Tvivl og Usikkerhed i Lovens Anvendelse. Den anden Grund, som har været bestemmende, er den, at man netop ikke har ønsket, at Stempler kasseres paa Amtskontorerne. Det bliver ikke Amtmanden selv, der kasserer Stemplet, og der ligger ikke i den Omstændighed, at Stemplet kasseres, nogen som helst Godkendelse af, at Stempelingen er rigtig. Jeg ved, at man paa Amtskontorerne er meget omhyggelig for at undgaa urigtig Stempeling, at man der vistnok endogsaa ser nøjere efter, end man gør de fleste andre Steder, hvor man kasserer Stempler, og at man der ogsaa har mere Sagkundskab paa dette Omraade end andre Steder, f. Eks. hos Stempelpapirforhandlerne. Men man har ikke ved Kassation af Stempler Pligt til at paase, at Dokumentet er rigtigt stemplet, og der er intet at sige til, at man i Travlhed lader noget glide, som ikke er rigtigt. Der kan heller ikke rejses noget som helst Ansvar mod vedkommende derfor. Men nu er Amtmanden tillige Stempelmyndighed, og Amtmanden kan komme til at skride ind

mod urigtig Stempeling af saadanne Dokumenter, hvis Stempler ere kasserede paa Amtstuen. Der kan her komme noget frem, som kan virke forvirrende, nemlig at en Mand, naar han en Gang har været paa Amtstuen med et Dokument for at faa Stemplerne kasserede, og der ikke er blevet gjort nogen Indvending gældende, alligevel bagefter kan idømmes Stempel-mulkt. Det er disse Grunde, som have bestemt Kommissionen til at sætte Udtrykket „Øvrighedsperson“ ud, og af samme Grunde maa jeg fraraade at sætte det ind igen.

Dalsgaard: Med Undtagelse af Ændringsforslaget under Nr. 2 til § 22 kan jeg anbefale at stemme for samtlige Ændringsforslag paa Blad Nr. 164 i Henhold til den Motivering, der er given dels af den højtærede Finansminister og dels af den ærede Ordfører (Poul Rasmusen). Ændringsforslaget under Nr. 2 maa jeg fraraade i Henhold ogsaa til Finansministerens Udtalelser. Der er kun et af Ændringsforslagene, jeg kunde ønske at knytte et Par Bemærkninger til, nemlig Ændringsforslaget under Nr. 1 til § 10. Dette Forslag angaar et Forhold, som har interesseret mig overordentlig meget under Udvalgets Forhandlinger. Jeg tror, det er et Forhold, som har en ikke ringe Betydning. Da den højtærede Finansminister begrundede dette Ændringsforslag, bemærkede han, at det kun var af formel Betydning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministeren har Ret i denne Opfattelse, men jeg er sikker paa, at hvis der indeholdes Realiteter i Ændringsforslaget, er det i hvert Fald i Favør af vedkommende Debitorer, og jeg tænker her særlig paa Debitorer i Kreditforeninger og Hypotekforeninger. Den Bestemmelse, der findes i det sidste Punktum af det omhandlede Ændringsforslag, synes jeg, stiller alligevel Overførelser i Kreditforeninger og Hypotekforeninger af Laan fra en Serie eller Afdeling til en anden endnu friere med Hensyn til Stempelpligt, end det er Tilfældet efter Lovforslagets Bestemmelse, saaledes som det blev affattet ved anden Behandling. Det er muligt, at det kun er af formel Betydning, men, som sagt, har det andet, er det i hvert Fald til vedkommende Debitorers Gunst. Jeg glæder mig over dette Forslag, som det nu er affattet, og jeg takker den højtærede Minister derfor. Med Undtagelse af Ændringsforslaget til § 22 anbefaler jeg altsaa alle de øvrige stillede Ændringsforslag.